

modligen redan tiden före den egentliga grundläggningen af det ryska furstendömet i Kijev (jfr NESTORS berättelse under år 859, ofvan s. 12). Om emellertid de nordbor, som hafva tjänt till förebild för berättelsen, därför böra anses hafva varit bosatta i själfva de skandinaviska landen, eller om vi icke snarare böra uppfatta dem såsom utvandrare, hvilka redan hade nedsatt sig någonstädes öster om Östersjön, det måste vi tills vidare lämna ofgjordt (jfr sid. 26).

En annan arabisk författare, efter hvilken vi hafva en högst märkvärdig, om också i åtskilliga punkter helt visst i hög grad färglagd och okritisk berättelse om ryssarna, är IBN FADHLAN. Åren 921 och 922 besökte han Volga-bulgarerna såsom sändebud från kalifen MuktaDir och under sitt uppehåll därstädes hade han ofta tillfälle att se »ryssarna», när de kommo seglande nedför Volga för att drifva handel med bulgarerna. Af sina resor efterlämnade han en beskrifning, af hvilken utdrag äro bevarade i JAKUTS geografiska lexikon under artikeln *Rûs*²³. Jag skall meddela det vigtigaste häraf.

»Jag såg ryssarna», säger IBN FADHLAN, »då de voro anlända med sina varor och hade slagit läger vid floden Itil (Volga). Aldrig har jag sett resligare människor; de äro höga som palmträd, rödkindade och rödhåriga. De bära icke kjortel eller kaftan, utan männen bära en grof kappa, som de kasta öfver ena sidan, så att ena handen är fri. Hvarje man bär med sig en yxa, en knif och ett svärd. Utan dessa vapen ser man dem aldrig. Deras svärd äro breda, prydda med böljformiga sirater samt äro af frankiskt arbete. På ena sidan af svärdet från spetsen till fästet äro framställda träd, figurer och annat sådant. Kvinnorna bära fastknuten på bröstet en kapsel af järn, koppar, silfver eller guld, alt efter mannens förmögenhetsförhållanden. I kapseln är en ring och i den är, likaledes på bröstet, fäst en knif. Om halsen bära de guld- och silfverkedjor. När en man nämligen äger tio tusen dirhemer (silfvermynt), låter